KANCELARIA SENATU

BIURO LEGISLACYJNE

Warszawa, dnia 15 listopada 2018 r.

Opinia do ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ułatwienia sprzedaży żywności przez rolników do sklepów i restauracji (druk nr 991)

I. Cel i przedmiot ustawy

Celem ustawy jest dopasowanie istniejących rozwiązań z zakresu prawa podatkowego i prawa żywnościowego do potrzeb podmiotów prowadzących produkcję żywności na małą skalę i jej zbywanie w krótkich łańcuchach dystrybucji, w tym w szczególności w ramach rolniczego handlu detalicznego.

Obecnie zbywanie wytworzonych środków spożywczych jest możliwe wyłącznie konsumentom końcowym. Ustawa dopuszcza możliwość zbywania żywności wyprodukowanej w ramach rolniczego handlu detalicznego na rzecz podmiotów, takich jak sklepy, restauracje, stołówki i inne placówki o podobnej charakterystyce.

Zmiany ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych umożliwią korzystanie ze zwolnienia podatkowego określonego w art. 21 ust. 1 pkt 71a oraz z możliwości opodatkowania 2% ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych przychodów ze sprzedaży przetworzonych w sposób inny niż przemysłowy produktów roślinnych i zwierzęcych, określonych w art. 20 ust. 1c tej ustawy uzyskiwanych przez producentów rolnych niezależnie od sposobu sprzedaży przetworzonych produktów rolnych oraz rodzaju nabywcy tych produktów.

Ustawa ma wejść w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił opiniowaną ustawę na 71. posiedzeniu w dniu 9 listopada 2018 r. w oparciu o przedłożenie rządowe (druk sejmowy nr 2857). Projekt stanowił przedmiot prac

ul. Wiejska 6, 00-902 Warszawa, tel. 22 694-94-12, fax 22 694-91-06, e-mail: Michal.Gil@senat.gov.pl

sejmowej Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Komisja wniosła do projektu poprawkę zmieniającą okres *vacatio legis*.

W trakcie drugiego czytania nie zgłoszono poprawek, wobec czego Sejm uchwalił ustawę w brzmieniu zaproponowanym przez komisję.

III. Uwaga szczegółowa

W art. 44a ust. 2 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia znajduje się odesłanie do ust. 1a pkt 3 mające dookreślić pojęcie „pośrednika”. Przepis będący celem odesłania posługuje się wyrazem „pośrednik” w dwóch znaczeniach. W pierwszym oznacza on te podmioty, które nie mogą prowadzić sprzedaży w imieniu rolnika, a w drugim – te, które po spełnieniu pewnych warunków mogą pośredniczyć w takich czynnościach.

Aby usunąć wieloznaczność odesłania proponuję następującą poprawkę:

w art. 2 w pkt 2 w lit. b, w ust. 1a w pkt 3 wyrazy „nie może być dokonywane z udziałem pośrednika, z wyjątkiem zbywania takiej żywności” zastępuje się wyrazami „jest dokonywane bezpośrednio lub z udziałem pośrednika zbywającego taką żywność”.

Michał Gil
Główny legislator